

De sententia et re iudicata Ti. XIII

ens proferat verba distinctionis cause. scilicet condemn
Addi. no vel absolu vel facilius potestates trahit (et hoc plas
ter Accur. C. de senten. ex. peri. recel. l. si. in. i. glo. Sed
ve dicit Arch. Idem faciunt cardinales et auditores cu
rie. et cetero hodie oes iudices Jo. an.) quod in Hosti. no

sua daret: vel aliter ut sibi videatur ordinaret. ff. de offi.
pcon. nec quicq. S. de plano. et. C. de tempo. ap. l. st.
sed q. iudicando et pronunciando omittatur scriptura:
dicti fieri non posse. Et dante doctores consilium q. in
dex in ipsa sententia dicat in his scriptis. C. de testame
tis. aut. hoc iure

C. de fi. instr. co
tratus. Et di
cunt quidam ali
ter latram senten
tiā non valere.
C. de sen. ex. peri.
re. i. j. et ultima.
quod non est ve
rum. sufficit enī
q. in scriptis fe
ratur ut hic. ar.
C. de testa. l. cum
antiquitas. S. fi.
(de hoc in Spe. Addi.
de sen. pla. s. iu.)

nomē sūne meratur habere:
et nec ab ea sit appellare neces
sere tamen quem ppter di
gnitatis prerogatiā amplio
bri conuenit honor fulgere)
q. in primis in fl.
et. l. statutis. C.
de sen. ex. pl. re. l.
i. j. 2. i. j. de ar
bl. l. non distin
guem⁹. q. s. l. s.
eo. t. l. c. j. nec pſtr
mare callo sūia
g. ap. nec ob. ff. rem ra. ha. l. i. j. s. falso. quod dic ut no.
a. c. l. (appellario s. o. l. z. in hoc casu nō habeat effectū
suspendendi vel extinguendi: haber tñ effectū devolu
di in Job. mo. et Arch. de hoc et simul possit appell
ans pſequi iniusticiā et nullificari per Inno. et Hosti. s.
de ap. dilectio Job. an.) b. C. Conuenit. s. de offi. dele
lance. v. s. co. l. co. t. l. i. j. de here. inquisitores. z. c. vlti.
de pſtule. v. l. j. de sen. exco. q. piculorum cū simili
e C. Illustrum. C. de sen. ex. peri. recel. i. j. z. in aut. de il
luſtri. et qui super eos sunt. s. sanctimus igit. coll. v. (ib
no. glo. quicunq. gradus magistratuum et vt. satiſ in
Spe. de turſi. om. iudic. l. n. i. z. i. col. v. Jo. an.) habes
ſcalum in quo iudex non reclar p. se sūiam. Sunt et ca
ſus in quibus valer sūia sine scripto: ut cū breves sunt
caſe. (z. tñ in eis de calūna iuraf qd. de vt in Spe. de
lura. calū. s. j. k. quid si caſa. Jo. an.) et maxime vltū
perfonarum. Et brevis poterit dici duor auroz. ff. de
dol. l. z. l. pcc. l. n. l. Inſcripta qūlitas perfonarum et re
linguatur iudicis arbitrio. ff. de iure del. l. j. s. de offi.
delega. de caſis. vel inſcriptarum conſervando loci vel fo
r. r. l. dist. conſeruandis. Item cum episcopus de caſa
ciuiiſ iudicat iter clericos fuos. x. q. j. si quis cū clericis
et hoc habes. C. de sen. ex. peri. re. aut. nlli. Itē in caſu. s.
cū pſto deposito offiſio puenit ut reddat admittitur
atione. i. aut. ut iudicis sine quo ſuffra. s. neceſſitate.
Itē cū papa p. se pnuclat. valer enim sūia licet nō tu
lerit ea in scriptis. ipse enim ſolorus eſt legibus. C. de legi
digna vox. et q. eius plentia oēm ſupple ſolenitate
C. de testa. l. oim. Itē in quodā valer ſententia lata in
caſa m̄imoniſtali ſine ſcripto p. decre. s. de refl. alberi
cus. z. tñ identib. ibi tener. Ber. Yo. Goff. Inno. et Ho
Addi. ff. l. z. Phyl. alternatiue in. Jo. an.) in intelligit q. ibi bñ
fuerit ſūia lata in ſcriptis: ſed nō publica. et heneſ p
Clem. et ver. ſig. ſepe circa fi. de hoc in Spe. de ſentē.
pla. s. iu. ver. nō valer. Vel dic distinguendū an iudex
pedat ex officio an in figura iudicij: ut i. hmo caſu tene
at ſūia ſine ſcriptura in ſed non. vel an pcedat in figu
ra iudicij veraq. parre preſenter: an altera conuincit
absente ut in primo valeat: ut ſecundo nō. Et hoc dicit
verillim⁹. allegat. s. vt lite non conre. c. j. z. c. quoniam.
Item in Jo. et Lau. ut hoc no. i. q. j. in primis in fi
de coſentiuſ partim potest ſententia fieri ſine ſcripto: ſed
Ber. et Hosti. contra: vt. s. de offi. deleg. de canis. fate
tur tamen ibi Hosti. q. parre bñ poſſent iudicario et
dini renuclare: ita q. nec locus eſſet libello: nec pbatio
ni ſententie: et de plano inquireretur veritas et māda

e recitari: vel quā ab ipſo stan
dō non ſedendo proferri cō
ſtingit nullius eſt penitus mo
menti. D. appellationibus.
T. nno. iij. in p. i. lugdunēſi.
Appellans ad papam in iu
dicio vel extra appolare de
bet in ſcripto: et caſam ex
primere et apostolos petere: et
vult et petit app. et atus pila
(de hoc in Spe. Addi.
de sen. pla. s. iu.)

pta. ver. non valer erit: et an preſumatur in ſcriptis lata
ibi no. Et vides etiam q. no. in Spe. de ap. s. i. ver. et
notabiliter Job. an. d. C. Edi. Nō cures ſi aperta ſit
vel clauſa: et habes hoc. C. de ſen. ex. peri. recel. l. j. arg. co
tra. f. t. p. i. appellaris ibi ſolutur Jo. an.

e Scando. In caſibus in qibus procedit ſimpler
et: et de plano ſine ſcriptu et figura iudicij dic ut in Cle
men. de verbo. ſig. ſepe. circa ſine glo. Jo. an.

f. Sedendo. Scdere debent enim iudices non ſolum J. iudex ſede
cum diſtinſtive pnucliant: ſed etiam cum res que agi. re debet in
tur plenam cognitionem deſiderat. ff. quis ordo in bo
dicando noſum poſſentem ſeruerit. l. q. s. dies. in aut. ut ab
illuſtri. et qui ſuper eos ſunt. s. sanctimus igit. coll. v.
in aut. s. iudic. s. ſanct. col. vi. xxii. q. i. paratus. ibi ſe
des me iudicare. z. i. q. i. ſpacium. ver. et pcedere. Quid
ſi ſedebat in alta turri vel pallatio: et partes erant infe
rius. De q. valer ſententia: potuit enim ruſionem ſibi
loci. puderit ſi forte timet. (de hoc. C. de ſentē. ex. peri.
recel. l. j. z. in Spe. de ſen. pla. s. iu.) v. k. quid ſi pronun
ciat et omnino vides ibi dicam. z. k. ſe. et per Hosti. in
pal. s. qualiter. eo. ti. pot pmi. Jo. an.) arg. s. de ſpon
cum locum. de elect. bone. j. ff. de acqui. pol. l. q. mco. s.
ſi venditorum: z. arg. C. vbi ſena. vel clauſi. i. ante me
diū. ad hoc. s. co. lib. de offi. delega. c. ſtatim. er. j. de
here. c. vlt. Et id poſſumus dicere de eo qui ſug equo An sedens
ſedendo tult ſententiam ſentire et ſententia valeat: licet ſug equo fa
enī non videatur ſedere: videat tamen quaſi ſedere. ſ. ſ. ſententiam
de ſeruſ. ruſtozum. l. qui ſella de homi. dilectus. z. c.
valedict. Alij conra. C. de ſententia et Interlocuto.
p. o. l. q. v. j. ſ. diſtinſtiva in principio. talis enim
non videat ſedere ſed batulari. C. de offi. eius cui man
da. eſt iurisdiſ. l. honorari. Et nota quod dicitur de ſedē
do: intelligent doctores q. iudex in ſede ſua ſedere de
beat et non ſtar (animi ſedendo et quiescendo ſit
prudentior: et Hieronymus ſug Daniel. viii. c. ibi an
tiquis dierū ſedet ſic dicit: Sedens deſcribit ut maru
ritas ſententie comprobetur. Jo.) vñ quid ſi in culo do
leres q. ſedere non poſſet. Item quid ſi in ipſa ſede nec ſig. dole
ſedet ſtare ſed iaceret: ſatſo ſorte fuit de mēre in. ret culo
ris q. ſedere in intelligatur: ſi ſit in ſede ſua de plano fu
dicando quocunq. modo ſibi moretur (deſt. remiſſio. Addi.
nes. s. de dila. c. q. ad. l. voluit. ff. de Inter. act. et ad ſpe.
de dila. ad fi. Jo.) n̄ primi rens q. minime ſunt mira
da que interpretationem certam ſemper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g. Dom. Ita q. nec eſt
appellare neceſſe. s. p.imo reponſo.

Liber

Addit.
Divisio

Ordo nobis est. (Sic incipit lex. i. C. de emen-
insti. C. et idem verbum. C. de ludi. apertissime
circa si. Jo. an.) Ista est solennis et quoridam
na de re, que dividitur in quatuor partes et
patet in glo. Secunda pars ibi: Sanctimus. Tertia ibi:
Vilip. Quarta
ibl: Qd. si. Sed
Job. mo. diuide-
bat in sex. de se-
cunda faciendo
tres pres. qd f'm
en dat primo for-
mam appellatam
ante diffinitiam.
scba ibi: In qb'.
informar qd faciu-
rus sit iudeo a qd
est appellatur. cer-
tia ibi: Post h.
tractat viam in
hmō pedecl. Demū de tēta facit duas: ve p'm puni-
ta appellancē. Scđo appellatū f'm Jo. an. Et por diui-
di de re. in tētra pres. In quā p'm ponit p'stitutori-
nis cauſa. In scđa p'stitutori. In tercia ip'si declarato-
rū. Minuēde In quarta nō seruantū pena. a. Minuere. S. ff.
sunt lites s. cer. pe. quidam estimauerunt in fi. de scrib. nonnulli
de do. et p'ru. fine. cum suis concor. b. Subiectos. s.
in proc. huius li. et de offi. le. c. ii. et de offi. or. et litigati-
res. c. Del extra. Hoc debet intelligi quando extra
iudicium ap'pellatur tamē a iudice: qd pater per id qd de
apostolis sequit f'm Inno. (Jo. mo. et Arch. et fa. Clein.
co. et appellant. Job. an.) ad hoc. i. ver. hls que in ap-
pellationsbus. ibi eni excepti: sed als non ester vera epe-
rio si no in cluderet sub precedebus. si de penu. le. i.
nā qd si. et f'm hoc qd. i. dicti interlocutoria ad accum
iudiciale referas qd dicit grauamine: ad accum erratu-
dilema referas: ramen p' iudic' ces illarum. Sed alij cō-
tra dicentes cum appellatur extra iudicium erant si non
a iudice seruari debere: ar. s. co. concertationi. (de diuer-
sis extradi. talibus appellationsbus ibi dicā post Jo.
mo. super glo. ii. Jo. an.) ad id qd dicit de apostolis: re
Addi. spōndit id locū habere quādo in iudicio appellatur (cu-
tū est etiā cum appellatur extra iudicium pura in electio-
nibus apostolos petere f'm Fran. et ea seruatur vñ di-
cit appellans apostolos. pero si sit qui eos dare possit:
ve no. qd. et super. Jo. an.) ad id quod dicitur de ver-
bis que. responderet qd illa non est exceptio imo der-
minatio vel protestatio quedā: et hoc est tutius: et tenet
hoc Ber. s. de elec. considerauimus in. glo.

Nota d. Interlocutoria. No. ius noui appellancem ab in-
terlocutoria debere in scriptis appellare. et equiparaat
appellationi interposita diffinitius ex interculo ylos
ad. x. dicas. tunc eni est appellandum in scriptis: sed si in
continenci appelletur sufficit vina voce appellari. ff. de
ap. i. ii. x. q. vi. ad fl. sed ab interlocutoria incontinenti
et ex interculo appellandum est in scriptis: ve hic. Et
dixit Hosti. et Hosti. post cum qd aliud etiam ius noui
(decre. eni ve debitus. solū requirebar causam probabi-
li exponi. Job. an.) hic induetur qd qui appellat cau-
exprimere sam cur appellat debet exprimere in appellatione: sed
enim appell per vetera iura suffidebat dicens appello ab iniqua in-
lations. terlocutoria: sicut in diffinitius (Innocen. remitterit ad
no. de no. ope. nun. c. pe. Job. an.) et induerunt ad hoc
s. de elec. cum dilecti. de testi. significauerunt. ver. man-
damus. s. e. dilector. r. c. dilecti. r. c. ex pte. s. Ber. s. di-
cens hoc nouum non esse: dicens qd in illis decre. bene
exprimebas causa appellandi: et cum Ber. credo per de-

II

cre. s. e. ve debitus. Item dicit Hosti. qd olim extra iudicium
non compellebatur quis causam exprimere: unde
et quo ad hoc istud lus nouum dicit. Sed Ber. contra:
dicens qd fin antiqua iura bene tenetur: qui extra lu-
dicum appellabat causam exprimere: et de hoc no. s.
eo. cum causam.

Cepales per se vel per procu-
ratores instrucos super prin-
cipali accedere debent ad pa-
pam: in appellationibus a
sententia diffinitiuā interpo-
litis nō mutatur: denum ap-
pellanti et appellato consti-
tutionem nō seruantibus im-
ponitur pena. Job. an. ca. s.

Ve sic appellancem admittat vel repelat: unde tempore
papa in comitendo appellations a grauamine inter-
postas scribit si est tra. (conco. ve s. co. non solum. ii. re
spons. in. glo. Job. an.) e. Ad nos. Maxime in Addi.
quosdam (Pe. de Sam. et Boati. que intelligunt quo
ad formam appellandi: et appellatio peritio ne in quo
ad duobusnam ut sequitur. Johā. an. f'm Hosti. (2. Addi.
Arch. quem vi. iii. q. v. q. suspecti. et hec vera quo ad de-
uolutionē negotiū principals hoc p'bas quo sequitur
in glo. Ipse ramen Hosti. larius intellexit ut pater. s.
glo. v. Johā. an.) in hls que de novo inducit hec confi-
tatio locum non haber: nisi in appellationsbus interpo-
litis ad papam: cum hls exprimatur et cum sit pena
et sic restringēda. (5. de elec. statucum. sic etiā p'ius Addi.
legia restringunt f'm Hosti. de priuile. lani. de offi. et
q. translatione Jo. an.) et quod solum de appellatio-
nibus interposita ad papam intelligatur facta proba-
tur per decre. de fo. compe. romana. i. responso. vbi ha-
bea qd archiepiscopus de consensu partium non potest:
de cause cognoscere appellations articulo pretermisso:
ergo necesse est dicere qd decreta. sita loquuntur in papa.
Sed f'm primam opinionem posset dici (idem in quolibet
alio iudice ordinario qui per similes querelam
cognoscere possit vel legatus: ve. c. j. de offi. leg. sed archi-
episcopus per querelam cognoscere non potest: et ideo
primo est sibi videndum an appellatio devoluit.

Appeplandū. Verbo qd adhuc hodie f'm Hosti.
poterit facto appellare. (Oder. Inno. qd prudenter fa. Addi.
ci si coram testibus exprimere omnia grauamina pio.
quibus yadis vel nuncium mitrit. Nam si quando ap-
pellat vina voce ad hoc teneat ut sequitur quare non
quando facio. Et hoc idem no. in. c. ve debitus. fa. q. no. Quod
s. co. dilecti. in glo. quoniam plus dicit Archi. qd dato qd
appellans facio. hoc non faciat non purat qd incidat in
istam constitutionem. et ponderat qd Inno. dicit cum
prudenter facere: quasi non necessario. Job. an) ve. s.
e. meminimus. et. c. suggerit: r. c. ad hec sicut de hoc. s.
de ap. ve debitus. g. In scriptis. Istud speciale in
appellatione ad papam interposita. Alij contra: et facit
p'io. el. s. de proba. quoniam cōtra ad quod dicit No. s.
Ber. qd lez nō fuerit in scriptis redactus: poterit s'ides
fieri (per alia documenta ve ibi parcer in li. et dicit sic Addi.
determinandum qd no. in sum. co. ti. s. qualiter facere:
tamen Hosti. qd contraria op. est expeditens non ramē
sic astringit qd non scribentem penā huius p'stitutio-
nis extendar. Job. an.) Sed nūquid quelibet scriptura sufficiat
citer dicit Inno. qd sic satatis enī est qd forma qd appellati-

De appellationibus

Ti. XV

dicitur est in scriptis p̄bar possit. (vnde fm eum p̄lata ser/ prura nec p̄bar appellari. nec p̄bar appellationis for/ mā. etiam cū scriptura ad hoc fuerit inducta ut obuies appellanti si variare vellet. i. q. vñ. salubertim. xvij. q. omnes feminine. et q. no. xx. q. j. vidua. dicit Hostie.

q. lices costitudo

habeat q. p̄uara

sc̄ptura sufficiat

non tam per id

satisfactus vide

stitutione huius

constitutionis q. uile varietate

euitari: sicut curit

dicit q. sequitur

in glo. alle. clam

j. de sen. ex. cum

medicinalis. q. ex

emplum. vi. in

Spe. liij. q. ex. co.

et h. s. et nota/ bilitate. Job. an.)

Expeditus ta-

men est et melius

q. sc̄ptura sit pu-

blica vel aureoli

cū sigillum. s. de

si. instru. c. q. z. facit. s. co. li. de elec. vt circa. Job. an.

a. Deproperer. t. festinet vel valde p̄perer: p̄sepositio

dictio de h. caugter. C. de iudi. p̄perandum (ff. depo. l. j. in

pi. z. vi. q. dixi post Hostie. de p̄sue. ad n̄am. Job. an)

b. Petrus apostolos. Instanciez infra. xxx. dies. s. co.

d. ab eo. ve in Clemens. q. uile hic. Inno. q. nō

petens renunciar appellatione nisi per argumenta parte

et cum vobis p̄sequi appellatione: vi. si ad illam profe-

quendā mitrat. hoc reprobab. in pdic. decre. ab eo. Job.

an.) et non intelligas de apostolis petro et paulo: sed

de litteris dimissorijs. ff. de li. dimis. l. vna. ff. de verbo.

dictio signif. dimissorie. dicit Hostie. t. Pe. q. dicunt aposto-

li ab ap. q. est de et stoloni q. est missio quasi dimissio

quā facit vñus iudez ad alii. Sic etiaz de apostolis di-

cimus a deo vel de celo missi fuerunt: vi. in Spe. liij.

parte. c. ti. q. sequestr. vbi ponit Huius. v. species aposto-

liou. conventionales. testimoniales. delatorios. resu-

tores. et reverentiales. t. ibi ponte ipsarū formas. Job.

dictio an.) c. Exhiberi. Q. si non exhibocantur et postea (d

est ex quo pertinet fucrunt apostoli fm Hostie. Et no. q. z.

hec pars vult ponderari rēpus perstitionis non denega-

tions. contraria no. s. co. vt super. i. glo. antepe. z. vi. q.

ibi dicam) iudez (in causa procedat: nisi appellatione re-

nunciari esset inuidus est p̄cessus. s. co. vt sup. q. est

verum si debitis loco modo et tpe requisitus. eos expre-

se negat. vel infra debitu tempus negligenter vel ma-

litoce tradere preremittit. s. e. ab eo. iij. respōlo. Et no.

q. iudez tradendo apostolos videtur appellatione defer-

re. s. co. ti. dilectis. ad s. t. quod est verum quando tradit

dimissorios vel reverentiales fecus et refutatorios: vt

sequitur: sic nec termini delatio habervim delatorios vt

dicam. s. co. ti. cum appellationibus. d. Appellatio-

nis. Admittere vel non: et tunc sequentia veniunt ex-

poste in c. s. sam ob quam appellatū fuit.

e. Suploris. Nō dixit pape: t. se no. pro his que. s.

dicto dicit. (dicit ergo Hostie. per hoc sati patere q. de ap-

pellantiis dicitur in omnibus iudicibus locum habere.

Job. an. f. Delatum. Soler fieri in dubio cum du-

lio biratur (ad hoc. s. co. cum speciali. q. excessu. Job. an.)

g. de veritate (vel de iustitia pura proper dubium opini-

onum fm Ab. qui ponit exempla per no. In decre. ve de
bitus. co. ti. Job. an.) appellationis als caueat penam
s. et. profl. c. i. (fm iura dicit Hostie. q. illam penam
non incurrit dummodo id non fecerit in grauamen al/ Addi-
terius partis per gratiam vel per soles vel lbi no. Jo.
an.) g. In/ duleo. A iudice a
quo est appella-
tum de quo dicit
vt. s. co. ti. cum
s. romana.

h. Perierie.
Quia nō sufficit
q. hoc gerat in
mēte illi hoc ex
primat ore. s. de
ver. obli. l. quic-
quid astringen-
de. Et nō q. fm
tura vetera vne
recipiebatur ap-
pellatio a iudice
vel a parte aut
non: nec statu-
batur terminus.
In secūdo casu
sufficit mittere p-

curatorem ad imperandum et cōtradicendum. In pri-
mo debet mittere procuratorem ad p̄sequendā causam
appellationis: sed de principali nil dicebatur per anti-
qua iura. hodie autē si hoc perit appellans tenetur mis-
tere non solum ad p̄sequendam causam appellatio-
nis: sed etiam principalem vt h̄c vides. si huius consti-
tutionis penas vultare voluerit: et sic addit solum ista
constitutio t̄ nō derogat. Sed contra. s. co. qua frons
te. vbi hoc videretur esse in optione appellantis. Solum
quidam exponit ibi si maluerit aduferarius scilicet ap-
pellarius. Alij dicunt illud correctum per istud. Alij q.
decre. illa dat optionem appellanti ad quem appellare
velit: non an velit principalem causam ad iudicē appelle-
tions deferri. Vel dic q. ibi datur optio an velit corā
eo ad quoniam appellants litigare: vel delegatū imperrare
et hoc cum appellatus non contradicat ve hic.

i. Per se. Non datur optio ve per sonam trahere pos-
site. sed causam. vnde istud vel quod sequitur: no refer-
ad potestarem appellat: sed appellatis. (alias fm Pe.
et Ab. viliis clericis litigans cum epo. Ipsiū ep̄m liti.
ganē v. gere posset ad psonale iter ad curiaz. Idem de
militie vel alio litigante cu rege q. est abfurdum. Job.
an.) k. Munituris. l. p̄sullegis et instrumentis
(de testibus enī h̄c non intelligitur. s. de fidetur. s. tenui
tus. Inno. Archi. Job. an.) et omnibus his q. que p̄de cau-
sa muniti. s. de do. t. conui. c. fi. de elec. cupientes. s. co.
lib. l. Finito. Per approbationem vel cassationē ap-
pellations: quod est officium iudicis ap. iij. q. y. ad fi.
Job. an. m. o. Omisso. Quod non possit archipelicco
pus. s. de fo. compe. romana. i. responso.

n. Antiquitas. Reuerenda. s. de transla. quanto.
o. Statuit. Sez appellans in eis appellationis can-
sam non teneantur exp̄mire: sed sufficiat dicere appello
ab illa iniqua sententia: t. iudez debet appellatione
defere: t. p̄t statuere terminus appellat ad appellationem
p̄sequendam. c. ti. cum sit. p. Premissa sunt: Id est
si causam appellationis non exp̄misit in scriptis. t. apo-
stolos non petere: et instructus non venit (vel non misse
Job. an.) ve h̄c dieſe (fm Inno. cui est glo. quā posuit
Bēn. In addi. t. tū in alla glo. tenet Inno. q. p̄dicti
m. 15

Liber

II

Quis possit Job. an.) **a** **Condemnandus.** Non dicit condemnare istuz rus. **Onde dicit** Hostien. q̄ iudex principalis cause habet condemnatio boc condemnacione facere. **Sed dicit** q̄ etiā iudex appetit expensas iuris ipsam potest facere. **Et eo** cum appellatioibus rum j. responso in fine. **b** **Contemperit.** Quare hoc diceatur: cum in voluntate appellantis repleat iure*vñō* iudicetur. Hoc intelligitur in Berin. cum appellatus hoc approbat. scilicet cum volebat coram superiore causam prosequi. Si igitur postea non ferua veritate statutum id est si nō venia ad instructum vel debet contra ipsum tanquam contra contumacem proceder tam in expensis in causa: quantū a iure permittit. procedatur. **Iustum** est equidē ut in eum iura insurgat: qui ius et iudicem et partem eludit. **I**dem in eodem. **Judex** qui recensur statuit competē tempus arbitris ad finitam causam: quo clauso si finita non fuerit in principali procedit.

L **Joban. an. ca. II** **Egitima** suspitionis causa contra iudicem assignata est arbitris a partibus finis formam iuris electis: qui de ipsa cognoscant sepe contingit q̄ Addi. ut Arch. alle. q̄ no. 5. eo. sepe in glo. vel s. l. tyl. q̄ ibi dixi. p̄ q̄ de cōdicio q̄ h. no. Inno. et Jo. mo. Jo. an.) **c** **Procedatur.** Per illum ad quem est appellatum. **5. eo. sepe. t. c. per tuas.** nec est mirandum si tales taliter puniriunt iustum est tē. **d** **Jus.** 5. eo. in princi. **e** **Judicem.** Qui appellationem recipit et terminum assignavit. **f** **Parcim.** Quod venit instructa coram papa. **g** **Evidit.** Quod reprobarur. 5. de ali. mī. iudi. cā. fa. ca. i. de postula. prela. bone. ij. 5. nec nocet. s. de iu. Addi. dī. p̄. p̄. er. ss. ne quid in loco publi. l. s. **Joban. mo.** 2. C. d. spol. l. vlti. in fine **Joban. an.**

L **Egitima** su. (Primo ponit factum sepe continens. cui secundo prouiderit ibi: Volentes.) **Hostien.** facit tres partes dicena q̄ in prima ponitur dubitatio. In secunda solutio. In tercia dicitur q̄ iudex procedat. parres iste parent. **Sed** Johā. mo. dicit apelus q̄ primo narratur iuris antiqui prouisio. Secundo dicit volentes. ponitur noui iuris adiutorio. vel dicit q̄ prima pars ponit morbum cui secunda medetur. **Jo.** Premere quod habes in. suspitionis primo responso 5. de offi. deleg. scilicet q̄ vbi iudex recusarur eliguntur arbitrii qui de causa suspitionis cognoscunt. Dominus Emanauit ad supplicationem decretal. 5. de offi. deleg. Addi. suspitionis. (t. in spe. de rec. 5. s. v. sed quid si actoris. **Joban.**) **h** **Legitima.** De veritate cause non dubitat: quin habeat arbitrii cognoscere. **Sed** quis cognoscet an causa sit legitima: dicit q̄ idem arbitrii: ut nota. 5. co. cum speciali. in. ij. glo. (et in. ca. suspitionis. in. i. glo. et in Specie. de recusa. 5. qualiter. in. p̄. s.)

i **Judicem.** Vel ordinarium vel delegatum a papa. Addi. Suppet tam datum si enim recusatur vandas coram.

delegante pbaretus recusatō fīm frān. Job. an.) 5. eo. cum speciali. de offi. deleg. suspitionis. Si autem esse delegatus episcopi vel eius officialis: vel essent plures delegati cum clausula q̄ si non omnes: et unus ex his recusetur tunc non itur ad arbitros: quod dicitur no. 5. eo. lib. de offi. de leg. si contra vñō 2 coram ipso iūdice (sic ordin. Billius vel delegatus ut in pred. c. cum speciali. ce suspitionis Hostien.) qui recusatur vandas et libellus recusatō rius. 5. co. secundū do requirit. C. de tudi. aperillimi. R. Coram. Juris. 5. c. cum speciali. et non debent esse laici. (Idem ar. Addi. ch. d. hoc in spe. de recusa. 5. s. et nunquid. Jo. an.) tales arbitrii: quia cum habent testes compellere a lia fācere que primum ad hunc articulum: talis spiritus eualeat iurisdictio nō cadere i eos

fin Ber. ad hoc. exi. di. bā quidē. Et nō debent esse suspecti: als possent sicut iudices recusari. Itē nec debet esse multū remota. 5. co. sedo regulis. t. c. cū speciali. Itē debet esse in locis cōvenientibus ubi possit haberi copia p̄trop. 5. c. lib. de recusa. statutū: **i** **Cognoscant.** Et p̄nūciant. s. de iudi. de quare. s. de cau. pos. cū super. t. q̄. pars. Jo. an. in **Proferat.** Quod p̄. 5. de offi. deleg. suspitionis. n. **Odī. Ca.** uēta tales arbitrii iuris a pena (dicit Host. quā incurrit. Addi. faciendo vel omitendo aliquid p̄ ḡfām vel ḡ fōrē. Nā delinquerē potest omitendo. sicut peccare faciendū. 5. de excep. t. dī. cōf. t. c. significaverunt de rescriptu. significante. Jo.) 5. t. pxi. c. licet arbitrii: compromissari illā timere non habent ut ibi dixi.

o **Ollipendūt.** Et ex eo magis ligant. 5. de sen. ex. p̄ tuas. **l** **Ip̄la. recusationis.** q̄ **Dobro.** 5. co. lib. de excep. p̄la. de iura. calū. ceterū. vbi de hoc in glo. ij. Et Addi. dicit Arch. morbi dicū: q̄ ex illi mōs oris sc̄ antīcē. Job. an.) **r** **Per** iudicē. **Ip̄la** recusatō ordinarium vel delegati. corra. 5. de offi. deleg. suspitionis. Solista corrigit illā fin Berin. t. sic. o. revolunt ad. a. id ē hoc et tremū ius ad illud quod olim erat ante decretū suspitionis. Sed dicit q̄ decretū ista non corrigit illam. illa enī decretū loquitur in termino pareibus assignando ad p̄bandū. l. parti que suspitionē vult pbare. quē non h̄t recusatur sed arbitrii assignare debent ut ibi. **Ita** loquitur in termino assignari arbitriis ad cām finitā: quē nō arbitrii sed iudicē recusatōs debet staruere. (Ide Host. de san. Addi. et Ab.) **s** **Comperces.** Q̄ si minus competentē terminū assignaret: locus esset appellatio. (fm. Host. in terponendo p̄ pres que in hoc grauant non p̄ arbitrios.

De appellationibus

Ti. XV.

quid intelligi si non grauatur. Si ergo in arbitrios fulmi
naret sententia si, terminus no dissimilans tunc eoz inter
est appellare. **Io.** **3.** de vila. c. i. Joha. an. a **Alio**,
quoniam si clauso termino nodus sit per ipsos negotiis ter-
minatus. **b** **Omitemur.** Videat q sententia ista sit inti-
quas illae pbo. Po-

ne q si index in
veritate sit suspe-
ciosus suspicione q
ponit ptra ip/

in arbitrio fauore
ptra: vel gris no
finis negotiis si
termino: iudex p
cedere in principali:
et sic inutiliter p
ponit regulatio.

Quo g sicut cum
hic copillas coram
iudice suspecto
reutur ligare: d t

cuncte qd. Pe. de
san. et b. v. ps
petre a iudice ve
bm acta coram ar
bitris negotium

finalia: ad hoc. s.
b. recti. plenaria.
et si male pnucl
auerit appeller.

Uide q si arbi
tri nolunt pnucl
re vel male pnucliant: appellandus est ad papam. **s. e. ll.**

de officiale ab arbitris. **Io. an.** **Ide Arch.**
Romana. **C**hec est famosa et notabilis decre. et
quia propter multitudinem causarum prima glo. diuis
dens et summas nimis plixa videlicet longe prolixius
poluerit Hosti. omissa etiam diuistione. **Io. mo.** que nim
mis est p sua pote sit diuistendo summaria. s. q hec decre.
de duobus tractatqz de appellatione ad archiepum in
terponenda: et de ipsius potestate circa iam interiecta
Circa primu deeldit tres causus quibz dubitabat an pos
set vel debet ad archiepum appellari. et hoc in. t. r. t. in. h. de
bet. Circa secundum facit quinque
Primum deeldit quidam citare
possit vel delegare ibi. **C**ui au
te. Secundo ibi: Si vero. quando
possit inhibere. distinguens
circa hoc tres causas. Tertio
ibi: In a. id. de ipsi piate in
lia psona. Quarto ibi: Sen

a iurisdictione epii no potest eximere. Nonno dicit q ab
epis in quibus causis iurisdictione temporalis habent: de
iure debet ad archiepum appellare: nisi speciale ius ali
ud inducat. Decimo q censura ecclesiastica in appella
re prolatra per epm archiepiscopum revocare no potest

nisi partibus vo

catis et de causa

legitime cognita

Undecimo et vi

timo dicit q ex

quo archiepisco

pus pnuclane

rit male appella

tum ante siam:

statim debet cau

sam ad suffraga

neum remittere.

CGeneraliter

No. p hac fam

q officialis est or

dinarius non de

legatus: et sic est

reprobata opli

no. Hof. q no. in

suma de offi. vi.

hitez dubitari.

q officialis ep

delegatus est no

ordinarius: et ob

hoc dicebat de

ipso ad epm esse

appellantum: et h

ibidem tenere Ber. s. ne pila. vi. su. c. q. in glo. ii.

vbi dicit q epis no pot de iure ordinarii dare: sed soli

princeps vel rex.

Sed dicit posse q hoc no negat offi

cialis esse ordinarii: q dici posset q haberet a lege.

Unde

lpe. Ber. hte. et Inno. et Hosti. t oes. **Io. mo.** et Archi

.no. officialis ordinarii esse. q ex hoc dico necessario co

cludetur hic et probatur hoc: vt dixi. s. de offi. vi. licet ad

hoc offi. vita. sua in aut. de iudi. circa prim. col. vi

z. (z. s. illud custodiendo. z. C. eo. t. s. q. **Io. an.**)

d **Ide.** No en pria oia: vt. s. de offi. deli. si corr. vnu

s. vlti. (z. s. eo. ll. de offi. vi. c. q. ce. iii. vnde dicebat In.

Addi.

nocen. epm posse phibere officiale ne iudicet: sed no ec

uelo. ff. de iudi. l. iudicium. t in muleis alia differunt.

dicit Hosti. q illa diueritas habet. s. c. ll. de offi. ordi

romana in fl. **Io.**) et **Suffraganeos.** Etiam si cōfus

tudo esset q appellari posset ad eos: vt. s. de consue. c. q

eo. li. t vide quod ibi dixi. f **C** Ad seipso. Quod esse

no pot. appellari enim de minori ad maiorem z. s.

Si autem appellat de officiali ad epm no appellat de minori

ad maiorem. Immo de codice ad cundet: t sic no pot dici ap

pellari. g **D**e iure. Quasi diceret de consuetudine:

posset securi induci: ad hoc. h. c. pxi. t hoc tenens moder

ni. (Bern. et Hosti. p. s. pxi. t vltra id inducit Host. q

Adi. t error de superiore ad inferiori appellari. nulla

sit appellatio no in nocebit error: si appelles ad maiorem

q debueris vel ad parem. ff. eo. t. l. i. s. pe. valeat ergo

consuetudo q ad parem: licet nullo modo valere possit

q ad minori cu sit irrationabilis et inepia. xxvi. di. Infe

rto. de pse. c. ff. km. eu. t licet hec procedere possent in pa

ri. que pseutudo quo ad hoc faceret maiorem no en pce

dunt in coe. vt ibi. **Io.**) quod est falsum: vt. s. de pse.

c. q. vbi de hoc. h **C**uriam. Nisi appellare veller ad

papam: ad quem omisso medio appellat. u. q. vj. ad roma

n. z. c. quisquis. t idem in legato. de offi. dele. c. j. vbi de

hoc. t. s. q. vj. c. q. s. c. ff. securi km. l. ff. de sp. l. imperatores.

Liber

II

A Prelatis. Quis iurisdictionem habet: quod dic ut. s. de off. or. cu ab ecclesiari. b. Curiā. Remēti. de qua s. dixi. **C** Consuerudine. Que dar iurisdictione. s. de fo. compe. cum contingat. s. co. li. co. ti. romana. de off. or. romana. et in hoc casu postum⁹ intelligere. s. de p̄b. referente. de no. ope. nun. signifi/ canibus. idz si a platis suffraganeis subjectis eisdem et eorum officialibus ista sine parla. ix q. iij. cōquestus. s. de off. ordi. duo simul in. s. Addi. debet (et de iudi. nouit. s. non eni. vbi de hoc. Job. an.) d. **Q**ui p̄tēre. Quasi dicerit istud non est speciale et per sonale quod ex/ tinguatur cu p̄/ sona: immo p̄p̄/ tuum est de trās/ ac. de cerero. et in alijs archiepiscopis etiam seruan/ dum est. s. de off. si. ordi. romana. ad s. e. **D**iffi/ nitiaz. Quia in appellacionibus a diffinitiua non est necesse causaz exprimere: ut di/ xi. s. co. cordi. et sic ibi non habe/ ret locu quod se/ quitur.

Citent. Et si citauerint impune non paretur. ff. de iu/ risci. om. iu. l. vlt. et hoc intelligas vbi eunq; quis cito/ tur ab aliquo: et constat q̄ sit de iurisdictione liceat non sit de suo foro fm. Inno. (Job. non tenetur compareare: nisi causa talis in citatoria exp̄lmatur: per quaz appareat illum iurisdictionem habere. si vera sit illa causa. ff. qui satissa. cog. l. si vero. ff. de fer. l. j. si dubio melius est co/ parere. xxi. q. j. quid culparum. ff. de iudi. si quis ex alie/ na. et addo qd. no. iij. q. ii. s. ep̄s. de accu. veniens.

Expressa. Duplēiter potest intelligi. lcs. q̄ archip̄/ episcopus nisi videat in appellacione expressam pbab/ lem causam nec elebit nec cōmetteret. Vel de fm. Inno. exp̄sa in citatoria lovel in cōmissione: q̄a in cōmissione vel citatione exp̄m̄ pbabilem causam ob quā sit appellatio/ num. Sed contra. s. eo. et. si duobus. vbi archiep̄s cau/ sam in citacione non exp̄ficit: et ramē tenuit citatio sed illud per istud supplendum est (vel nondum statutum erat q̄ appellaretur expressa causa Inno. Job. an.) vel cleare non debet ut hic: si citauerit exp̄essione non facta teneret vbi: quia multa fieri tē. fm. Hostien. alle. de su/ resar. quemadmodū. s. q̄ si post. melius habes de reg. ad apostolicam. Johan. an h. **I**nterlocutoria. Er/ go interlocutoria erant in rem iudicatarum: nisi ab ipsa infra. et. dies fuerit appellari. s. de elec. cum dilecti. in fine. quod verū est quo ad parrem: sed non quo ad iudi/ cem: quod dic ut. s. et. cum celsitate. et. s. c. vi.

Simile. Ut si dicā appellacioni renūciati tacite

(exemplum in diffinitiua. de re iudi. q̄ ad iurisdictionem Ad/ di. an.) vel exp̄esse. s. de off. deleg. gratulat. vel dica/ tur ex probabili causa non appellatum. s. p̄xi. rs. Huius di/ catur non appellatum in scriptis: eo casu quo debuit in scriptis appellari. s. co. ca. j. ante ergo s. de his consti/

terte priorum in/ dicum non impe/ dier officiis. Job. an. (vide s. deco/ cu. de ex. s. deco/ x. sed pone q̄ in/ causa. vbi solu/ t. q̄ opponit has exceptions per/ emprenas et dis/ ferendas post lit. p̄tēt. de quo hie Arch. q̄st ad lit/ terā ponens illi/ verba. et ido hie decedo. Job. an.) k. **T**otaliter:

Id est tales fusi/ le appellations que devoluunt ne/ gotium: licet for/ te causa sit falla/ fm. Inno. et. Ho/ stien. l. **Z**illa sellēce quādo ap/ pellarum et an/ re sententiā. m. **S**entēte. sellēce quādo est appellari a vili/ fūria. n. **P**remūar.

Primo enim debet de iurisdictionis

p̄stare et cognito an sit iudex: exercitium iurisdictionis precedet. s. de rescr. super literis ad s. Inno. o. **P**rima legitima. Cum causa nō est in iure exp̄fis/ sa. (non eni omnes iuste cause appellations sunt in iu/ risci. om. iu. l. vlt. et hoc distinguunt. s. co. pa/ storialis in prīm. Job. an.) ff. de lega. non possunt. s. co. pa/ storialis in prīm. et hoc arbitratur primo iudex an/ legitima causa sit: si male arbitraretur appellari po/ terit. ff. qui larissa. cog. l. arbitrio. et. l. se. si auctem cau/ sam in iure exp̄fiam negaret esse legitimam (vel rep̄o. Addi. barām velle dicere legitimam Inno. et Hostien. non audierit. ff. de proba. ab ea parte. p. **P**rohibere. Partibus vel iudicii a qua fuit appellatio vel forte ter/ tro depurato forte ad executionem sententiarum (ut ad Addi. auctoritate intelligendū videretur de interlocutoriis alias melius adaptetur. s. pec. Job. an.) q. **P**era. Licet enim quo ad cōmissionem faciendam sufficiat. q̄ proba/ bilis sit causa: ut. s. s. cum autem. probari ramē ha/ bee veritas cause ap. nisi se offeret probaturum coram iudice a qua appellavit non fuerit admissus: ut. s. co. interposta. et dlc. ut ibi. r. **P**rohibebit. Dulce et/ go fortius hoc in non prohibitis locum habebit: argu/ a minori. s. de elect. cum in cunctis. s. **N**otorio. In quo nō admittitur ap. s. e. cu. sit romana. et. c. percutit. et. c. consuluit. et. de nororio per evidētiām rei: ut dispe/ rat ab eo nororio iuris per confessionem. de quo sequit/ e. **V**el de quo. Sora alternatiānam. nam videret q̄ Nota/ tria p̄currere debeant ad hoc ut in crimine non debeat

De appellationibus

Ti. XV

appellari s̄z q̄ sit p̄fessus testib⁹ p̄fetus & argumēris
sugatus. (dat Abb. exemplū: vt q̄ inuenit⁹ cū cultello
sanguinolēto in manu vel in vagina. Jo. an.) q̄.q. vi. S.
sunt quoz. s. nullus. C. quoꝝ appel. non re. l. i. t̄ dixit
dominus Ioh. (cuius dictū quidā intelligit̄ euz crimi-
naliter agit. Trīa.
cum ciuitate. Jo.
an.) q̄ nisi omia
ista tria currat
reteriat p̄dēna/
to beneficū ap/
pellandi. Alij di/
cunt z forte bene
q̄ p̄fessus in iu/
renon audis ap/
pellans. Iū in ita/
sit p̄fessus & stā/
dūs sit p̄fessionis
non coimēnōū
formidine terri/
tus: h̄ rā in cl/
vili q̄ in criminis
li nisi veller alle/
gare feste errore
facti p̄fessus. In
qua calu posset
appe. re ut suū
corrigere errore
st. ad turpiss. l.
s. vlt. & hec op.
p̄ hac lſam fatis
p̄ba q̄ dñscit.
ut loquit̄. ad h̄
fact: q̄ q̄ quisq;
suo voce z. S. de p̄ba. p̄ tuas. C. de non nu. pecu. gene/
raliter. & p̄ hoc. iij. q. vi. quicq; vbi de hoc. Ioh.)
potest negari crimen: p̄fessionis forte noroz. S. de co/
ha. de. vestra. & in notorio non admittit̄ appellatio: ve
in p̄xi. glo. & no. Jo. & Archib. iij. q. vi. quicq; z. iij. q. vi. in
p̄mis. (de h̄ in S. de ap. q̄ in q̄bus potest p̄n. & de con/
fisi. h̄. h̄ nunqd p̄fessus. Jo. an.) a. **¶** In iure. Ali/
as non p̄diudicaret confesso sup criminis. S. de p̄f. c. vlt.
si. saluo q̄ habes de excus. pla. q̄ sit graue. Jo. an.
b. **¶** Confessib⁹. Pura si appellest ne reftestimoni aga/
tur. vel ne sc̄ptis heres in possessione mitraf. (vide. iij.
q. vi. in sum. z. h̄. sunt quoz. & h̄. sc. Abb. aut̄ ponebat
hie versus istos. Appellari verat sc̄pus excellētia pa/
ciū. Conēptus minima res: interdictio facia. Arbitriū
res q̄ pert. & z. h̄. glos acta: id est prela. Jo. an.) ff. S.
ap. recipiēt vel nō. l. pe. vlt. S. eo. p̄stitutis. iij. q. vi. vel
primum. In non veniendo: vt. xliij. q. vi. de illicta. Jo.
c. **¶** Nō dñe. Ergo norozius criminolus & p̄fessus in
iure audit appellans & iura signata. Pōt dicit
q̄ norozius criminolus appellare pōt: sed luder noro/
zis appellationi deferit. ve in h̄. i. ad idem. S. de ap.
pastoralis. nō exprimeret cām rōnablem: pura se timo/
retormentoz. p̄fessum: ve suplus dicit: vel p̄ errorem. ff.
de p̄f. l. vlt. & p̄. alias ergo ante q̄ suplor de appella/
tione cognoscet & inhibeat: potest index sententia ex/
equi: postea nō. h̄. eo. nō solū. d. **¶** Aliū. Ab appellante
appellator. Id dice. iste enim alias nō translatit ad archi/
ep̄m cām iua: z. Ideo simplieret pōt aduersarium coraz
suo iudice punire. (p̄stabat ramen cautionis possessori
q̄ si obritas illum defendere & compescerem. ff. de
rei vēts a quo. ff. de pet. here. l. pe. fm. Ber. Jo. an.) &
non coram archiep̄o cum nullā habeat potestatem in
ipm. de offi. ordi. pastoralis. S. eo. romana in princi. ad

hoc. S. eo. cum teneamur. tales ergo cleare non potest:
quod vē est nisi iurisdictione suam impedirent. j. de
pe. romana. (fm. Inno. & Hostiē. & de hoc p̄ eos. S. de Additio
offi. deleg. c. i. Jo. an.) e. **¶** Huiusmodi. Cū casus iste
nō sit exp̄ssus in iure. S. de offi. ordi. pastoralis. Jo. an.
f. **¶** Aliq̄ causa.
In qua triū exem/
pliū ē appellās
a iurisdictione sul/
judicis: archiep̄
scopus & in alijs
causis in quibus
remaneat in iuris/
dictione ordinā/
tū nullam habet
potestatem: ve h̄
dicit: ad doc. S.
eo. p̄posuit. vbi
de hoc: ille enim
ipse subditus ap/
pellans fortassis
potest illum recu/
sare ve suscepit:
vt. S. eo. ad hec
si in vna. archie/
p̄scopus tamē
de hoc se intro/
mittere non ha/
bet: vt h̄. Jo. an.
g. **¶** Eos. sc̄ ar/
chiep̄scopos.
h. **¶** Tempales.
Quā in criminis/
bus q̄ altos exer/
cent: quod dic. vt. h̄. eo. l. ne cler. vel mona. c. vlt. & hoc
quod h̄ dicit. pbamus olim p̄ decre. S. de delici. pu. c. vlt.
vbi de hoc. S. de mai. & obe. solite. & ibi eriam de hoc. &
vide quod no. Hostiē. In sum. eo. t̄. S. de quo ad quer.
& v. sed p̄t. & h̄. sc. (z. in S. co. t̄. S. nūc tracemus)
¶ Consuetudine. Prescripta alias non valeret. S. de
p̄f. c. vlt. Jo. an. **¶** Alio. Pur. in causa feudi. S.
de foro comp. ex transmissa. z. c. verum. de ma. & obe.
solite. (vel fm. Boari. reservauit sibi concedens iurisdi/
ctionem tempalem ep̄scopo ius appellationum. quod
potuit facere. z. de iure. p̄terea. iij. xvij. q. vi. elebori
us. S. de p̄d. ap. verus. ff. de pac. in traditionibus. Jo.
an. l. **¶** Excommunications. In hoc sunt ista paria:
ad hoc. s. de senen. excommuni. ls cuī in fine. Jo. an.
m. **¶** Vocatis partibus. S. eo. c. h̄. si vero. nam merita
caularum z. C. si per vim vel alio modo. l. vlt. & con/
cor. ad hoc. S. de offi. ordi. cum ab ecclēstarum. Jo. an.
n. **¶** Renocēf. Vel absoluāt: z intelligo hoc verum
vbi periculum non est in mora: quia tunc bene possent
absoluere & si nō possent nullas nuntiare vel reuocare:
ad hoc. S. co. q̄ fronte. h̄. de sen. ex. sacro. (b) absq; perl
culo z. (z. p̄d. sen. exco. venerabilibus. S. fane. Jo. an.)
o. **¶** Ante sententiam. Qui alius si a sententia: q̄ sibi
aggrederi index statim cognitionis principali nego/
ci: quod die vt no. S. eo. ve debitus in glo. penul. Quis
autem habeat exequi sententiam latam per iudicem ap/
pellationis: vide quod no. S. de offi. deleg. pastoralis. S.
p̄terea. Jo. an. p. **¶** Cognito. Legitime sc̄lētē parri/
bus p̄tentibus. vel altera p̄ contumaciam absente. S.
eo. interpolata. Jo. an. q. **¶** Rationabilem. vt quia
peccatum fuit in decre. cōdit. ve in decre. ve debitus. v.
causa non est rep̄ta vera. Jo. an.

Additio

Additio

Liber

Additio. **R**emittere. Quid de attentatis: vndeblis. j. eo. non
soluz. (de quo h[ic] no. Inno. 2 bieutis Hostie[n].)

Divisio.

Tum prima ponit ius antiquum. In secunda pena
iudicis non obseruatis ibi: Si no. Et emanauit supple/
tore ac decreta.

j. co. cordi. olim

incipiebat ut p/
ratio. Jo. an.

b. **C**ausa. De/
bet enim in apo/
stolis causa ap/
pellatio exprimis/
ti: et causa delas/
tionis vel repul/
sionis. s. co. c.j.

c. **C**auillor. Co/
cor. s. co. libro de
elec. cupientes.

s. ad hec. Jo.
d. **I**le. Iudex
sez quod[em] ex iu/
dictum. (no a fu/
dice: et vide q. no/
ta. s. co. cordi. in
llo. glo. Jo. an.)

appellat consue/
vit appellas v/
cere: et apostolos
peto si sit qui ip/
so dare possit et
debeat. Jo. an.

e. **E**dite. s. co.
ti. cordi. Jo. an.

f. **R**egistrus.
Cu debita insta/
ria loco et tpe co/
gruo: alassa pena
sequens locu non
haber. j. eo. n. ab
eo. i. n. Jo. an.

g. **E**x runc. l.
ex quo negavit

exp[er]ie vel infra tps debitu negligenter vel malecione no
tradidit. j. eo. ti. ab eo in fi. (Hostie[n]. s. co. cordi. dicit p
si ex quo pesti sunt apostoli iudex in aliquo pcedat an
teq[ue] sint exhibiti irritus est pcessus. allegar h[ab]ec deere.

et in hoc debet expon ex: ex quo requiruntur fuerit
quod non placet: et istud exunc repetit in deere. ex eo.

Jo. an.) h. **R**enuntiati. Lacete vel exp[er]ie. s. de offi/
deleg. gratu. de testi. cu venissene. Jo. an. idem Archi/
dia. i. **I**rritus. Positio q. alias valerer de ture: pu/
ta quis frustratia est appellatio cui deferendu non

est. s. p. Archidia. ceter idem. Jo. an.

Divisio. **O**m appellatioibus. **P**rima pars loquitur
de appellatio cui non deferit. Secunda ibi: Si vero.

de illa cui deferit. Tertia proestat ibi: Saluis. Jo. an.

k. **D**eferendu. Habet enim iudex iustitiam imitari: de
verbo. sig. forus in fi. et merito no est deferendu appella/
tio fruolerit: no enim fuit iniuria vt esset iniqtat: defensio
sed inno[cer]te remediu. s. co. n. ad n. a. z. et cum speciali. s.
porro. sic et iuramentum ne fuit iniurium ut esset vin/
culum in iuris. s. co. li. de iure iuris. c. i. cum suis p. cor.

l. **I**nterf[er]o. A quo appellatio fuit ante sententiam.

m. **A**dmitteat. Tradere in apostolos non est deferre:
ut dixi. s. co. cordi. n. **C**anones. s. co. vr debilius. et
ca. romana in fi. hoc ver. nisi iudex deferat: vt. j. co. c. q.

II

in fi. o. **E**ad[em]. Ea em q. snis co[mo]mitem[ur] eadem
de qua principale expediri debent: si[ci] fructus et ep[er]e
sc. ff. de re iudic. l. paulus. de hoc. p. xxv. q. ix. s. quia ergo
alios incipit his tra. et dicam. q. de reg. iur. 3. c. 3. Jo. an.

p. **E**andem. s. fruol[us] appellationem. q. **R**efutari.

p. hanc fram di/
co. q. si index de/
tulit appellatio/
ni frustratorice/
superiori ad quez
appellatu fuit re/
misie: eo no ob.

q. derulerat: q.
i[ps]e cognoscet et
prioli iuridictio
ne ordinaria vel
delegata quā ha/
beat et non er
noua demandati/
one. Si enz file
refutar delatio/
nem: q. ille rema/
nit iude. q. ille et
rat. (idē Archid. Ad*du*
alte. no. p. Inno.
de recipi. ab q.
colato in glo. q.
Inducit eti lit/
terā remittēda q.
sequit. cu em po/
litia voluntarie re/
mitteri ergo rema/
sit iurisdictio a/
pud eū ad h. s.
co. li. de os. deleg.
q. suis. de pau. s.
q. fm. s. q. inelli/
genda est littera
transfusa que s. et
qui. (Job. an.)
per se nisi sui
periori hoc exp[er]
ageret. s. q. delei

gatū eū ad cāz darer: q. possit cāz ipsius caule iudex
ve sequit. r. **I**n se. No. p. his que no. s. de renū. q.
In dubijs. 2. c. v. l. in glo. s. Jo. an. s. **D**eferens. t. ma/
le: et talis reatus merito debuit ab ipso honore excludere
et iudicādi. C. vbl. sena. vel. cl. l. j. de necessitate gno si
et ad ipm remissio. ff. sol. matr. si ab hostibus. s. p. de
pac. l. tre. fratres. (fa. j. de here. vt. cōmissi in fi. s. r. c. q. Addi
s. ad hoc. Jo. mo. t. **R**emittēda. Ad ipm iudicem
qui derulit voluntarie aut posse (iude index superiori re/
mittere si veller: et est si. de renun. c. v. l. Et no. idem hic
Archidia. p. h[ab]ec fras terminā questione qua q[ui]cian
termini assignatio qua facit iude: a quo appellatio est
habeat. vlm delationis: vides em q. si derulit non real
sumit iurisdictionem si frustratia fuerit appellatio: s.
elapsi termino assignato et appellatore negligentia real
sumit iude iurisdictione. s. co. lepe. Vel satis posse d
ci q. deere. ista locu habet cu appellas. p. sequit: si em no
p[ro]sequeret: tunc no obstat[re] delatione resistit[ur] iude iu/
risdictione p. iura p[ro]lata: et p. hanc fram que dicit sup
appellatore nihilominus et ad hoc facte quod norat
Ber. de ma. corac. s. interd[ic]t. eccl. c. i. j. in. glo. s. p.
bat id optime p. deere. s. co. oblate in pn. (ibi remissi ad Addi
s. p. co. ti. s. nūc dicamus in fi. vbi no. quid iuri si no
rarius scriptis: p. iude benigne recepit. Jo. an.) vbi. du

De appellationibus &c.

Ti. XV

**ferre et terminum ad psequendū assignare ponuntur et
diversa. Item videtur q alter debet miscere appellās
q̄ delatūs est. et alter q̄ solus terminus est p̄fusus: q̄
dicitur vno. s̄. de renun. venīens. In glo. sed nō videtur. (et pa-**

ter. s̄. co. sepe. Item iudex p̄ refrenāda malitia appellā-

eis restringit libi

termini iuris q̄

p̄t. s̄. co. q̄ sit.

ergo nō p̄t dici

et per id illi faue-

at enī a sua iuris)

dictione laxādo.

s̄. de transla. c. q̄

. nec q̄. z facie-

z h̄c dixi in rex.

In glo. dubitatur

ad s̄. q̄. questo.

s̄. Jo. an.) Item

si contrariū di-

cereſ. z sequerit

q̄ omni appella-

tionē deferetur

a lūre: cum ab ip-

so iure ipsi profe-

quent statutus

si terminus. q̄. q̄

yi. et qui. s̄. co. cu-

si. z ca. ex rati-

ne. sicut ergo ius

termini simplici-

citer statuendo

non derulit: z sicut

de iudice eadem

ratione sit dicen-

duz; vide Archyl

diā. s̄. q̄. vi. ap /

pellatione.

a Statuta. est

**aūrato quare illud in appellationibus a diffinitiuā
interpositis: q̄ iuste potuit iudicare iudex. s̄. fm allega-
ta p̄bata: z iuste posse ipsius tr̄m iudex appellationis
pnunciare p̄pter nouas p̄bationes. C. de tempo. ap. q̄
hanc. de testi. fraternitatis. s̄. do. fl. instru. cū. Jo. z Ideo
deferendo appellationi a diffinitiuā intersecre nō potu-
it incipere iudex: sed secus in appellatione ante diffi-
nitia interposita: quia ibi si querela tñm dñ iniquitate
iudicantis ad hoc. s̄. co. interposta. s̄. vlt. Alii aut̄ si iu-
der appellationis pnunciaret dñ iudicatum z male appell-
atum: ip̄e dñ vel fñm iudex habeat equeci sententia:**

do. s̄. offi. deleg. pastoralis. s̄. p̄terea. in glo. vlt. z vlt.

H de. s̄. co. romana. s̄. fl. sup. s̄. glo. Jo. an.)

**B co. P̄mo ponit ipsi p̄cedit apostolor. S̄co declarat. c. vt sup. s̄. co. S̄ca ibi: Illud ar. Do. b Triginta dies. s̄. vi. v. post appellatione. z s̄. vi. i. fl. z. C. de ap. iudicio. olim dabant soli q̄nq̄ dies. s̄. vi. v. vi. ab eo. z currunt isti dies a die sine: vt in p̄tie. z s̄. p̄de. l. iudicibus. q̄ vez intelligi q̄n̄ e appellatiū infra. z dies
cū em̄ nō teneat q̄s appellare nisi a tge scie: ad h. s̄. co. p̄certationi. Ponit q̄ post. xxx. dies appelle tunc ip̄ossi-
bile fuit t̄z a de scie cōputari. (z) de minimis: z de minimis
t̄z h̄c iudicet q̄ tge perendoz aploz currere in ciplun-
tina cu tge appellationis ierponēde: z s̄. t̄z a tge fine. Et
s̄. s̄. q̄ no. ss. de eccl. tu. l. q̄nq̄ginea. Sic etiā no. in Cle.
co. cl. c. q̄. in. l. glo. Jo. an.) z t̄z puto illos. xxx. dies a
de scie cōputari: ad h. s̄. C. de t̄p. ap. l. i. c. Instāter.
Sic. d. p̄ca. s̄. de renū. quidā. Quidā s̄. s̄. dicit aploz
pero: z t̄z p̄to: z cum instāter p̄to: in s̄. quis dicit in**

**stāter perlustrat videret q̄ literatiōes ille habeant solū p̄
vna petitiōe: sic cū hs dicar appello vñca ē ap-
pellatio. xxi. q̄. i. lochartius. (z t̄z q̄ no. de illo q̄ vno Additio
instāter dñ solue. ss. de pig. ac. si p̄uenieret i glo. s̄. Jo.
an.) p̄succedo q̄ est optia legū interpres. s̄. de p̄sue. cum**

dilectus. interps/

rat talē petitiō/

nē instāter dñl q̄

rener. Bull. i. spe.

et. d. ap. h. sequit

ad si. dicens q̄ h

nūc v̄d̄t oppo-

ni: z q̄ satisfac-

q̄ instāter in ip̄o

actu appellandi

illos peti: t̄a dñc

idē Archidia. q̄

ds illos irez p̄ce

re cum rex. dicat

cos istāter z septi-

us p̄cedos. (i. Additio

q. vii. s̄. s̄. erga-

exponit. sepiſſi-

me. i. tertio. Jo.

an.) ii. q. vi. p̄ ap

pellatione. z t̄. d. l.

et cū debita istā

ria. z ad h. s̄. d. s̄.

ex. p̄tōnē i. s̄. ho

die. die. v̄. i. cle. e.

et. q̄nt. i. r̄. lu

dex cū etiā nō pe-

teri aplo dare

dz. C. de ap. q̄m.

(z meli. l. eos in

si. Jo. an.) ii. q.

v̄. ab eo. Sed i. z

et cū dñr nō h̄z

locū p̄ca: de q̄. i. j. r̄. r̄. (vde q̄ dñr post Hosti. s̄. co. co.) Additio

di. sup. s̄. p̄cipim̄. Jo. an.) d. Vadar. s̄. nōne iter ar-

rep̄tu habeat p̄ appellatione. z. e. dilecti filii. i. forte illud

hōde correcr̄t ē p̄ deer. vt debil. s̄. d. o. vel. h̄z habeat p̄

appellatione. cū tñ appellar. ē p̄bo: i. h̄z habeat p̄ aploz p̄

titio: vt h̄z idē Archidi. z fuit h̄z statutū vt facilior iſtru-

cio ḡ aploz habeat. s̄. e. vt sup. filie ē vbi nō suffici fa-

ceū: q̄ regit. v̄bū. s̄. de elec. ecclia v̄fa. (cū p̄co. q̄ ibi Additio

dedi. sup. gl. i. Jo. an.) e. Decretit. s̄. co. vt sup. Jo.

an. f. Loco. q̄ nō cū c̄tāt: vt p̄ v̄a p̄git. z q̄ dicit

tge. l. insra dictos. xxx. dies vel nō de nocte. vel cuz est i

p̄diō vel in missa. g. C̄xp̄ste. h̄z est apta vel mani

festa rebello: ad idē. z de sen. ex. venerabilis. s̄. fecus.

h̄z Negligēcer. h̄z dolus z negligēria c̄pant̄: z facit

ad ea q̄ dīl. s̄. de elec. si copromissarii. Jo. an.)

N On solū. C̄hec ē solēns decret. z h̄z materiam

veille z quotidiana. Sunt du pres. Primo loquit̄ de ap̄

pellariet iterata a diffinitiuā. Seda de iterata post

ibī: Illa q̄libet h̄z. a suo generali dicto vñū calum ex-

cipit. In p̄ma ibī: Except. In sedā ibī: H̄z. Premi-

te q̄d sit remedū iteratai z in q̄ diffinitiuā ab iterato

in cultus dñlaz h̄z. In Inno. In. c. ex. p̄te. s̄. de rescrip-

de ma. z ob. dñlecti. p̄ glo. in Cle. iij. vt li. p̄. Do. Oruz

habuit ista deer. (z deec. Alez. de cul' fine ista s̄. s̄. s̄. su

le q̄ incipiebat vt pbrio. Jo. ex his q̄ no. Inno. z No

steñ. s̄. e. bōe. z. e. romana in fi. z d. of. dele. pastoral. s̄.

p̄terea. d. excep. dñlecti. de elec. dñdū. h̄z plene p̄ Bar. d.

elec. cup̄terea. s̄. p̄. in fi. z Guſl. de ap. s̄. p̄. l. Diffi-

nituā. Distinguif̄t liḡt h̄c decret. inter appellationem

Liber

II

a dīfinitiua & ab interlocutoria interpositā: vt etiā hōl
eti doctores dicebāt: & rō. i. patet. **C** Casibus. Ut
q̄ prūmā fuit in nō vēnēdo v̄l. insigis latro v̄l. crimi
nosus noriorius: ad h. s. eo. romana. q̄ si āt. s. e. p̄soluit.
x̄līj. q. līj. de illicta. & idē in alia casib⁹ q̄s h̄es. h. q.
v̄l. q̄. līj. q̄. C.

q̄ ap. no re. l. j.
ū. līj. līj. v. z. vj.
ff. de ap. reci. vel
nō. l. pe. & vle. s.
eo. p̄sūt. q̄. In
hīl. līj. casib⁹ eēt
līj. q̄ appella
tio executionis
sn̄e sp̄ediret: cuž
tali appellationis
no sit deferendū:
vt i p̄dīcīt iurib⁹
S̄ q̄ dices gs
appellara dīc. ca/
sū talē eēt q̄ ap
pellari n̄ poruit:
z iō. ral. appella
tiōs obtenu re/
uocationem fieri
nō debere q̄ mo/
dū attentari: ap/
pellā. p̄dīcīt. Po
ne in terminis. ol

cl. eū fuisse vere prūmācē in nō vēnēdo: appellās ne/
gar q̄d erit in dubio: sicut ne reuocatio: Dīxit in hac q̄stī
one Bar. (z. Jol. mo.) sicut distinguedū: v̄r̄z ps ap/
pellara velt incōtēnit, p̄bare illā prūmācā. dīcēs ho
dīc p̄stat z̄. q̄ dilationes longo. es expectar. In p̄l/
mo casu nō stat reuocatio. In scđo scīad h. s. ad exhl.
līj. h. bīdē. de recti. spo. līas. s. co. l. de excep. p̄la. s. de
testi. venīcā. q̄. ff. vt in pos. lega. si a quo cum si. alias
semp̄ prūmā negaret se prūmācē idē in p̄sistib⁹.

B Ene oia. Et sic nō expēcibilis cūtūs lītis: vt in
p̄t. cau. S̄cīas tī. q̄ de hoc p̄mo p̄stare necessit̄ est. q̄
q̄ fuerit dīfinitiū & appellatū & post attentari. vnde vi
des q̄ supra ponit̄ p̄stanti līc̄ q̄ sūt innouari. Sed
contra vides dicere ley. ff. de ap. cū ex cā. q̄ pleit q̄ extē
reuocabilis quod faciū est post appellationē: cum appel/
lans meliorē sn̄ia meruerit obtinere: q̄ non ante. Sol/
bi non negat quin etiam ante reuocari possit quod eo/
cedit q̄ alias leges. ff. n̄l. innouari ap. p̄c. In rubro z nī
gro: z sic vacat ibi argu. a contrario sicut z. C. de epis. &
cle. l. p̄uenticā. & **D** ecēndū. Secūs si post: q̄ tūc
non tenerer appellatio: nec ipsū p̄ceptū fieri attentar/
iō & reuocatio. s. eo. romana. q̄ si vo. S̄nt aut̄ isti dies
v̄tiles a p̄ncipio & in p̄gretiū & p̄tinui: z fit (p̄p̄z cōpu/
tario de momento: q̄d dīc vt plene no. q̄. q
v̄l. anter. z̄. Jol. an. & **I** nnouari. Nc reperere
debet an oia q̄ appel. iudicē penitus reuocari ac si z̄.

& **I** nnouari suffit. Et est rō: q̄ siē post appellati/
onē a dīfinitiū m̄l. arētarī dīz: vt. s. i. r̄ns. s. līc̄ nec pen/
dere iure q̄ cōpēcē p̄denato ad appellādūz. s. v̄s. ḡ ad
p. dies. Indultū cīm̄ a lure bñficiū z̄. q̄. dīc reg. tu. Indul/
tū. z̄. v̄l. di. de his. (v̄l. sicut līs alīciū non dīz afferri/
ta nec sp̄es ad ius. ff. v̄l. v̄l. fru. quēad. ca. l. si v̄l. v̄l. fru. in
pn. ff. dī adū. si v̄o. h. Jol. mo.) tīc̄ em̄ p̄p̄ie dīc̄ iu/
dicari q̄d iſra illud appellari nō p̄t. s. de re iudi. q̄ ad
p̄fūtationē. & an h̄ habeat locū in sn̄ia excoſtātōs: vi/
de q̄d dīgī. q̄. dī ſen. ex. venerabilib⁹. h̄. p̄po. & notabat
quod h̄ dīc̄. ff. n̄l. inno. ap. p̄c. l. j. (in pn. in p̄ma glo. ff.

Additio

tūtōles. & p̄ h̄of. de accusa. ad petitionem. Jol. an.)
f Dīfinitiū. S̄c̄ ab interlocutoria vel grauamē:
h̄mōl aut̄ dīc̄ est rō: q̄ in casu isto appellatio dīz inter/
post ex̄p̄sa cā p̄babili. (v̄l. ex alia cā vel ex nouis v̄l. nō
ulter p̄babili p̄cessus impugnari nō p̄t: vt in Cle. eo.
tīc̄. appella. **J**o. an.) nec suffi
cīt cām esse p̄ba
bilem n̄l sit re/
ra. s. eo. interpo
stra in p̄nc. Et
līc̄ necesse q̄ pri
us p̄star de veri
tate. In cūtu h̄
līc̄ scīct an are/
tata venīla reu
cāda necne: z eē
s. i. d. frig. frāt
nītatis. nec eē h̄
lus noui:imo p̄
bat ex̄p̄s p̄ an/
tiqua iura. nōne
eēt semg. papa i
appellationibus
ante sn̄iam inter
iectiū mandatis
eft iā reuocato
in tritū. z. s.
de relierp. signi/
ficātē. & duobus. c. se. s. de ludi. ex̄p̄bila. s. eo. significā
tibus cū multis sī. (allegat Archib. de dīla. c. j. s. eo. s. t. Additio
pe. s. q. s. l. z. c. ex parte. & q. no. līj. dī. q̄ aūt. Jol. an.)
G Dīl. iudicē. Pōnit vītū casum exceptū a p̄ximo ge
nerali dīc̄: alītū casum possit addere q̄n sīc̄ iudei p̄le
detulerat appellationi. s. eo. cū appellationibus. Jol.
an. idē. Jol. mo. h̄ Deuolutū. als iliberti nō p̄ller: vt
s. eo. romana. q̄ si vo. z. s. seq. **Q** uicēdū. Intelligē.
q̄ ip̄m iudicē atterari no possit: h̄ dīc̄: q̄d q̄s p̄/s
fētē iudices a q̄bus appellatū est: sīc̄ est reformare p̄/
fētē appellatū cū libi turbara p̄t: omittēre tā dī ar
tīculū sup̄ q̄ appellatū est. s. eo. c. t. cū tēcamur. (Vide q̄ Additio
ibi dīc̄ remītēdo erā ad. xv. tales casus quos collige
But. i. spe. q̄. p̄c. eo. c. t. c. p̄. Jol. an.) Tēc̄ sī appellatū nī
mit. p̄līx terminū assignatū p̄t mo derari. s. eo. cum
sī romana. z. c. p̄fūlūt in fi. **C** Cā. p̄p̄q̄ appella
tū. I. Reducēdū. Decr. ista loq̄ in hīs q̄ sunt atteri
ra p̄ lūcē: & h̄ apparet ex eo: q̄ dīc̄ inhibēre canonicē
iudicē z̄. sī alītū atterari a fētē. i. q̄d nō sūt p̄s v̄l
dex in cā illā atteratā nō reuocat̄ p̄ modū atterari a iu
dice ad q̄d sīc̄ appellatū: q̄ sī p̄p̄iū iudicē cogni
to dī cā fūtū tūlī ordī. s. c. t. i. romana. q̄. nī. alītū. s. de
rei v̄l. sī a q̄. nī em̄ p̄lūdēcā alijs res inē allos acta. s. d
re iu. q̄s. q̄d n̄ v̄l. nī illē fētē p̄ atterationē illā iūlī
dīc̄rētē iudicē p̄sp̄derē. s. d. del. c. j. n̄. s. eo. bōc. v̄l
v̄lētē atteratū a fētē reuocari p̄ modū atterari. ibi sī
te generalis appellatū: ne q̄s sup̄ posselliē z̄. z̄. m̄. m̄
leftās nō poruit dīc̄ cēl̄: h̄ p̄t. p̄s appellatā. Alij dī
cēr q̄ illē reducēt̄ in p̄sistū statū & ierētē v̄l. v̄l. v̄l.
p̄ modū atteratī: & fin h̄ nō ob. idē & p̄ p̄adē iura inellē
ge si terēt̄ alītū atterat̄ lire relationē v̄l. p̄fūtationē p̄dē
te: hec tīc̄ oia de tali fētē iellīgas: q̄ cū p̄re v̄l iudicē nī
h̄l atterat̄ illīcū: nec ab eis cāz cept̄ habere. (ad h. s.
de excep. rel. iudicē. si a te. s. f. i. pn. z. l. excep̄ Jol. an.)
als secur. s. de consti. cum. D. i. in fi. vt li. pen. ecclia. s.
Si autē aliquid atterat̄ a parte: aut illud de natura
sua est irreuocabile: aut reuocabile. Si irreuocabile: p̄
ta pendente appellatione vel lire inter duos super sp̄s

De appellationibus &c.

Ti. XV

sa: illus eoz ea per verba de p̄sentī contraxit: etiam post inhibicōne nō fieri revocatio: quia ex futuro cū enī parebit alī valeat materiōnū vel non: scilicet cum in perpetuum impedimentum p̄cessit nec ne: sed bene fieri ad tempus separatio & alia penitentia vel pena imponit. s̄ de ma. p̄c. & inē. ecc. c. & vlt. Si

eo revocabile sit: distinguo an sit licitum vel illicitum. Si ille cl̄tum: ve q̄ ap. ps. spoliat p̄e: reuo- cas p̄ modū atē rati de appel. bo n. f. & edil. ediles. h. item sel aditio endum. (z. f. de aq̄ plu. are. sup ter. & officium. Job. an.) Et sic

remedium. Job. an. c. VIII

Q̄oncertationi antique fines imponere p̄sentī st̄stitutione volētes. Sta- tuimur ut ab electiōibus: po- stulatiōibus: p̄missionib⁹: & q̄buslibet extra iudicitalib⁹ acerb⁹: in qb⁹ pot appellatio b̄ interponit quisq̄s ex eis gra- uatū se reputās: p̄ appellatio

Q̄oncertationi. Primo ponit mortuum consti Diuissi- tientis. Secundo ibi: Statutū: constitutionē. Que distinguit an p̄ appellationem vel altera p̄era re/ uocari grauamen. Et tēdū membiū ibi: Sed si. cui de terminacionem interserit ibi: Dūmodo. Emanauit hec

decre. ad declarā- tionē eius quod no. Job. iij. q. vi. vidūm. & Iho. st̄en. d̄ app. ve debilius. & Inno- cen. s̄. co. bone. (Et Guili. in spe Additio eu. de app. h. re/ stat. h. sed qd di- ces. q. Job. an.) a. Extraudi- cialib⁹. h. flant a lūdice. s̄. a. p̄ uato. s̄. co. c. j.

b. Brauerus.

No. q̄ decre. ista locū h̄z in appellatiōne in p̄posita a ēa D̄rīa iner- minū illarō: sec̄ si ab inferēdo: cu. ex p̄babilitā cā rimē grauamē s̄ & inēponis appellatio vñ aduerce q̄ ifra. x. dies appellā latū & infe- dū sit a iudicē ex iudicē tēdū allegabat tal' rō: si appellā rendum p̄posit. x. die. eadē rōne & cērēlīmo. q̄b̄ effēr absurdū. Preterea siq̄ vēlē dīcere decurionē legitimē nō crea- turū no audi. n̄ illis ifra legitimū t̄ps p̄dicat. ff. de decuri. impares. & s̄. & intra id t̄ps ifra q̄b̄ appellā dū. ē. arg. C. eo. q̄ ad cūilia. z. l. noiaitōes. q. q. vi. & dīfinitina. & noiaitōes. q̄b̄ em t̄ps in sententiā arcēdī: attendi debet & in his in quibus nō p̄serit sua. ff. q̄b̄ ap. sit. l. i. & in sen- tērijs. z. v. q. vi. bidui. Hicēdā aut̄ Dostien. in de- cre. ve debilius ad s̄. de ap. q̄ in elec̄tōibus. ante & post erā post. x. dies poterit appellari: s̄. hoc modo: q̄ si ex legi. t̄ma causa interponit appellatio ne star electio valer: & causa p̄bara tr̄stabilis electio postea s̄bleuta. s̄. & elec̄- siderātūmus. z. s̄. co. constitut. i. alias nō revocabilis. v. s̄. dix. c. p̄xi. post electionē & ante p̄firmationē ap- pellaētēa post. x. dies ne fiat p̄firmatio. & sic posse in- telligī qd no. Inno. in de-cre. bone. q̄ extra iudicētū ap- pellaētēa post. x. dies. cum em̄ extra iudicētūs appellatio nō sit altū q̄b̄ ad causam p̄curatio. s̄. eo. cu. sit le- sus q̄cūq̄s p̄ ledētē ad iudicētū vocari facere. sic euz p̄t̄ puocare ad eū extra iudicētū appellādo. nō em̄ trā sit grauamē in rem iudicētā situr sua: vt. s̄. co. romāna. & s̄. & so. In iudicētō w̄ aut̄ acerbis vel q̄b̄ necesse est in tra. x. dies appellari: & sic intelligūt̄ leges p̄us indu- cit: loquunt̄ em̄ in elec̄tōibus in quibus decretū decurionū q̄b̄ est q̄i iudicētā: vel p̄s̄t̄ in cōponit: ad h. s̄. q̄b̄ ap. sit. l. i. & decretū canonicoz eligentū nō est iudicētā vel quasi: mo oīno extra iudicētā. Expediti ergo sit p̄ hanc de-cre. q̄ a grauamine extra iudicētū illarō necesse est in tra. x. dies appellari: sic intelligāt̄. s̄. de elec. c. j. z. c. ve circa. z. c. cupitēs. alias appellatio nō deuol- ueret. s̄. eo. romāna. s̄. si vero. Juris aut̄ alia remēdia p̄pter h̄ non tollunt: vt. sequit. c. Sc̄iūt̄. Est em̄ t̄ps vīle a p̄ncipio: licet p̄tinū in p̄gressu & de h̄ ple- ne no. iij. q. vi. antētōz. & sit de momēto ad momētu cōparatio ve ibi. Et inēligō sc̄iūt̄ nō solū acti illi faciū: sed q̄ illū se grauatu. Quid em̄ si sc̄iūt̄ te electū: & post. x. dies sc̄iūt̄ q̄ p̄us mīli di illo b̄nificio papa p̄u- derat adhuc in tra. x. dies. & sonat hec līa. (ad h. s̄. co. l. i. de re/ Additio serp. grata. Job. an.) d. Debilit̄. vt si corā sup̄orē ex cōpia: vel cassatio p̄eraf: vel his si. (Job. mo. ponit exē. Additio plū p̄ decre. licet ep̄. & de p̄ben. q̄b̄. s̄. gūlum est tibī de

Liber

II

bāsticio qd possidēbā possum appellare. Prez expectare qd vocer ppe possessionē quā habeo. Sic autē km ēm hūis uris rō: qd hūs plures vias. Iz sit sibi pscriptum in vnavē in via appellandi nō ppter hoc pscriptum est in alia: ve in via p̄dicendi. ff. de ap. si exp̄ssum Jo. an.)

a. Assenserit.

Additio Sc̄erēt (et sp̄te
km Archib. alle.
xxii. q.v. notis.
casti. et ibi no.
Jo. an.) pp̄ ea
que. s. distin. cī
tam p̄rium p̄sen.
sui sicut error. ff.
de uris. om. u. si
p̄ errore. t intel.
lige assenserit eti
am tacite. de off.
dele. gratum. de
his q̄ s̄a. ma. p.
ca. ex ore. cū suis
p̄cor. b. Obsi
stat. Optime cō
cordat. s. co. ll. de
recti. in. int. e. ij.
idem Archibita.

H Opellatio

Sūmaria

A Quia breue ē nō summat neq; Hoc no. Hull.

In spe. eti. s. q̄llo. aū in p̄n. c. Infibit. Sic em. est

appellādū an nisi: et a finia ex intercalo. qd dlc v. no.

s. co. ti. i. d. Judicē. s. o. appellādū corā ludicē:

de h̄ p̄. Jo. q. v. bidū. t p̄ Ber. s. co. suggestum. In

distincē reneas (idem Archib.). q̄ erū alle. ff. q̄ ap. st. i.

s. dles. t s. lqs. C. eo. li. offerdis. in aū. de ap. s. i.

coll. iij. recitat in op̄. Hoc. q̄ dixit q̄ appellatio emissa

in absentiā iudicis bñ excusat si nō s̄t fraudulenter ve

dixit in decre. suggestum. Qd vldēt placere Iuno. in de-

cre. dlc. cō. eti. ad si. vbi dicit q̄ p̄ appellationē erū

facerā in absentiā iudicis appellātū est exceptus ab ipius

furisdictō. tñ h̄llo. Iuno. placet in dec. si luff. q̄ sequit

in glo. dlc. erū Archib. q̄ si bñ vldēt decre. si duob. i.

rin. in. fi. factis deōstrat q̄ appellatio nō p̄gret apel-

lancē a iudice suo: donec ad ipius iudicis noticā p̄du,

et. t idē ibi. P. de sam. Jo. an.) cū in iudicē vel cā

iudicē appellātā corā iudice appellātū. s. co. li. cordi. s.

eo. ve debi. ibi corā eodē iudicē tē. t h̄ si p̄t ip̄ habē

ri copia t in publico nō in horū. vñ villa. Iburbanā. ii. q.

vñ. s. bidū. vñ nñ iub̄mer appellante excuset. s. co. eti.

ca. vlt. Si vo sunt plures iudicēs: die v. in. Cle. eo. ri. si

a iudicibus. Jo. an. c. P̄bās. t p̄bas. s. d. p̄el.

p̄bē. cū sup̄ q̄llo. ve ḡlpl. s. co. i. nō ē necesse q̄ scri-

prura ap. sit auc. dñm possit p̄bari: utiū ē q̄ p̄ no-

tariū de h̄ flat scriptura publica: qd p̄tēt in charta

difficile ē p̄bare. f. Lecta. Oldebat p̄ argu. eius qd

dicit. s. ri. p̄l. c. vlt. in. fi. cū suis p̄cor. sic em. requirēt

q̄ finia legat q̄ iudicē: nec sufficere q̄ in scripturē edat

nisi erā legat h̄ s̄t rata solētās reditā in appellādō

h̄ta in diffiniēdo: als seqrē q̄ die feriato nō possit ap-

pellari: sic nec diffiniēdo p̄ferrit: t q̄ appellatio habe-

ret federe t nō stare: t hec sunt falsa. cū ḡ decre. vt debi-

eus. t decre. cordi. h̄ solū rechr̄t q̄ assignat vñ exponat

cā p̄babilitā vel in scriptis. assignare ē fit verbis mutu-

testō vel codicile. ff. de h̄. sig. assignare. (et insti. de as-

sig. liber. p̄ torū. Jo. mo.) ff. de assig. liber. li. s. assigna-

re. ḡ in scriptis assignādo t po. rigendo iudici satissa /

ctū est luri: t facit ad h̄. s. offi. ordi. si canonici. (dicit

Jo. mo. q̄ ista decre. t illa p̄bāt q̄ assignare t porrigit
re idē est q̄ p̄tāre. p̄tāto h̄o nō redit lecturā. s. polu-

nis scribere t scrip̄rā assignare ei t quē cessat: sic t h̄

in appellātōe: sic t olim dabat maritus vpoit sue libel-

lū repudiā quod

sufficiebat: h̄ nō

legeret de q̄ dīat

t nō p̄tāto de-

re. p̄bāt h̄ etiā. s. q.

vñ. si libellos

appellātōes in

geserit. t. bldā

u. s. liba ip̄o.

lib: ve et libellos

daret. Et q̄b̄ hic

de appellātōe

dicti de excepti-

nibus intelligo ve

sufficere illas da-

ri in scripte: h̄ nō

legant. ad h̄. s. d.

p̄ba. q̄m contra.

S. Jo. an.

Glo. nō sum,

mat fed fm Zen.

p̄tū sumari vt in rubro. Vl. posse alie sumari vt cōphē Sūmā-

dar rotū. Juder a q̄ cōpēllere nō p̄t appellātū: q̄m

veritate ip̄o p̄bare: t̄cire p̄t ad ip̄o reuocationē

audiētā q̄ facia p̄cedere poterit eius p̄tumacia nō ob-

stante ac si nō p̄t appellātē. h̄. d. P̄io pontē thema: cu. Dñlo

duo dubia lollū. virtusq̄ reddes rōnē lib: Nec coram.

S̄cōm determinat t declarat. Jo. an. Emanuēl ad de-

clarationē eoz q̄ no. Ber. t moderni. s. co. ci. cessante.

t̄c. Guil. in spe. d̄ excep. s. vilo. s. h̄ si Juder. t. l. se. t̄ cor. Bōdā

rigit q̄ no. Ber. s. co. llb. de r. iudi. ad aplice. s. eratq̄

parata. Jo. an.) Et dlc iudice ordinario vel delegato:

ide si esse arbit̄ iuris a q̄ p̄t appellari. s. co. ll. de offi.

dele. arbitris. g. Brauame. S̄cis em. aū diffi-

nituita q̄a iudex reuocare nō potest: functus ē em officio

suo semel iudicādo s̄ue bene s̄ue male. ff. de r. iudi. t̄

de. s. offi. dele. In l̄fis. t. c. venerabilis. intellige: q̄

grauamē s̄ue q̄ interlocutōis s̄ue p̄ter interlocutōis

inserat. h̄. Per se. Dz em. esse de facto su. certus. s.

de respc. ab excoſato. C. de refinc. vñ. q̄llo. veritas em.

et̄c. appellātōis phāda: h̄ corā iudice ap. ve. s. co. roma-

na. t. c. cū appellātōibus. ḡ no corā iudice a q̄ appellā-

tūlo eo q̄ dicit. s. co. ti. iterposta. L. Teneris. Q̄

si cōpareat t corā iudice ip̄o a q̄ appellātū de ḡmāe

doceat: nūqd ad ap. videt recellisferat idēt̄p̄m. q̄c. q̄

decre. s. de offi. dele. grātū. s. de testi. cū veniſer. in q̄b̄

dicti. q̄ si appellātū post appellātōe p̄bariōs induc-

corā illo a q̄ appellātūera appellātōi renētā. Itē h̄c

l̄fa dlc q̄ p̄ appellātōe suspēsa sit iurisdictō iudicē. s.

h̄ alq̄d fac corā ip̄o vt corā iudice allegat h̄ta: sic nō

audit. ad h̄. s. co. solleitūdine cū suis p̄cor. s. co. in-

polita. vñ. idēt̄p̄m. q̄c. q̄

de reg. sur. nullus pluribus. ad decre. grātū. t cū vñli-

set rñndēt̄ ad iudicē iurisdictōne declinādā q̄ p̄ ap-

pellātōi nō renētā. t h̄ sonat l̄fa q̄ dlc vñ no rētē:

nō dicit. no p̄tes. t sic erā solūt̄ q̄d dlc de allegate h̄ta

cu. l̄fa no sim. h̄ta: q̄d vñli finē cēdēt̄: t fac q̄d dicit.

de reg. sur. nullus pluribus. ad decre. grātū. t cū vñli-

set rñndēt̄ q̄ ille. p̄bariōs siebat sup̄ h̄cipitali nego-

t: Ideo bene renētābat appellātōi: quia p̄tū sibi:

De appellationibus rē.

T. XV

Hec secus faciat p̄ haec p̄ iste puocat est: ad h. ff. de
p̄ d. sur. et iō in dn. s. de excep. cu inter p̄ oī. accedant
q̄ no. iō. q̄. iō. offerat. s. de re ludi. iter monasterii. et vti/
luis videt negotia talis expediri cōpendio: q̄ p̄ exactam
subtilitatē lōgo progart dispēdīo. s. cl. pxl. abbatē lane
(si p̄ retra legi/
time tenet cōpa/
rere id ḡ seq̄
tū coparē/
do nō renunciat
appellatō.

Escēcū. Et
fēctualitē em̄ iel
ligēda sunt ver/
ba. v. s. de cler/
no res. relatum.
cum suis cōcor/
Hinc enī est q̄
nō sufficit dicere
se paratus reuo/
care nisi er reuo/
cer ad h. s. de co/
q̄ mit. in pos. cau/
reler. c. ad h. s.
tl. pxi. ad aplice.
keratē parata.
Item si graua/
men fuit verbale t̄ euocatio sufficiat q̄ balis: si reale non
sufficit q̄ balis nisi re erā reuocet. (idē Archid. q̄ erā al/
le. Jo. de deo in sūta cauillatorū rubricā de generalib⁹
exceptiōbus. vbi no. q̄ nō sufficit q̄ index dicas ego re/
uoco nisi recedat a grauamen interlocutoriō. Jo. an.)

Nō ad ipm̄ epiñ: si in ea

Ipaz audias si eā duixerit faci/
endā rals si nō cōparueris et
iō in termino grauamen re/
uocauerit cuz effectu poterit
extinx libere in cā. pcederes
ac si appellatō īterposita nō
fūlserit. **I**dē. **A** collatiōe ca/
pituli ad cōm̄ appellatō si ve/
canonicus interfūlit: secus si
ve platis. b. v. Dō. ca. XI

A collatiōe bīficij quā
cōl̄t̄ p̄ cōm̄ t̄ capl̄ in
cū tuū p̄udicū factā esse p̄po/
nis. Nō ad ipm̄ epiñ: si in ea
et plaz infūlit: q̄ ad supiore

Coll. In spe. de excep. b. dīcto. s. q̄ nū qd̄ si in p̄ncipia Additio/
li. Jo. an.) et Inno. op̄i. approbat. (et dīcto p̄ cōnt. Jo
hā. an.) h̄ P̄acti. De p̄petuo nō p̄cedo: vel simili.
Priudicāns. Quod nō p̄emptorū regulariter est
videre. (de q̄bus vide satis. s. co. li. d̄ li. p̄esta. exceptio Additio/
nis. Jo. an.)

Reddens.

sic exceptio fali.

ff. de ludi. l. s. b

excep. cu venera/
bills. s. de p̄cur.

In nrā. Vel excep/
tio h̄ rescriptuꝝ

q̄ ab excōcato

fuerit imperatū

s. co. li. d̄ rescrip.

c. s. cum s. Jo. an.

Non fuerit.

sec̄ si a repulsiōe

fūlserit appellatō

sedō: et succubus

se appellas: q̄b

dic. ve i. Cle. co. cl.

cu a repulsiōe.

Appellatō

Et sic videatur

transisse in rem

lūdicatā. s. de elec. cu dīcto (in fi. s. testi. significauerit

cu s. n. **U**ltra decētū. Hoc dicit ut malor. sic du/
bitatio. Dicēbat em̄ qd̄ q̄ si nō fluxerat decētū cum
appellauit a die Interlocutori: tūc reuocari poterat in/
terlocutori: et repēti exceptio p̄ ipaz reprobat: q̄sl in/
teligat̄ diffīlētia et interlocutori appellatō. Et
ipugnabat hec op̄to tali mō: certū ē q̄ alīc appellatō
ab interlocutori q̄ a diffīlētia: et etiā a diffīlētia cō/
tinēt̄ plures articulos in uno p̄t appellari: in alio nō:
de resta. rāynaldū cu s. t. ob. h̄ dīcto ad scđ: q̄ exq̄ appel/
latō erat a diffīlētia: id diffīlētia oīc exceptioē admis/
tas nō admissas sive fūlserit interlocutori sive nō: sive de
eō dīcto fluxerint sive nō: repēti lēcibit. Et videt h̄ satis
exp̄luz. ff. de ap. l. j. s. j. t. v. l. j. t. j. ff. q̄ ap. s. l. l. j.
exq̄ em̄ admis̄t̄ ad dīctū sup̄ p̄ncipali: q̄ ē matus.
Dicēbat Jo. mo. an̄ s̄nias nō ē q̄ lefus s. in s̄nando cu Additio/
toris p̄cessus ordīne ad diffīlētia: et ideo cu leſio con/
sumet p̄ diffīlētia appellatō ab illa īterposta lūpēn/
dīt nō solū illā s. erā ordinata ad illā. Ar. ff. vi. leg. no.
ca. l. j. s. l. q̄s sub p̄dīctō. ff. s. q̄s cau. s. c. m. s. q̄ inūrt/
rū. ff. de tu. t. ra. dīlstrah. s. c. Jo. an.) q̄t̄ h̄ Interloc/
toriā q̄ minus ē. veritas em̄ s. et iūada. (s. de lure. Additio/
rā. ex līs. t. in Cle. sepe. de ver. līg. Jo. an.) **P**riudicā/
nūx appellatōs succedit in locū p̄ncipali: cu ap. ff.
de ludi. sole. s. inēlōcutoriā nō trāst̄ in rē lūdicatā quo
ad lūdīcē p̄ncipali cāc. q̄ nec q̄ ad lūdīcē appellatōis
q̄n dīcīt̄ possit lēcīt̄ exceptiōē repēti. Inno. s. o. re/
nebat op̄. h̄ approbatā. Hostien. (q̄ h̄ p̄sequit̄ factis in Additio/
sum. de sen. s. q̄lter. p̄ferrī debēat sub. s. j. s. verūnī. s. l.
appellat. Jo. an.) dicēbat q̄ cu fm̄ leges. (q̄ q̄s quis de Additio/
cīp̄. s. grauamen ante diffīlētia illatō p̄ appellatō/
nē a diffīlētia reuocari nō posse q̄d̄ esse nō debet. C. b
his qui ve. eta. l. j. Jo. mo.) regularit̄ an̄ s̄nias non ap/
pellet. (s. co. sup̄ eo. j. C. quoy ap. nō rec. lante. Job. Additio/
an.) diūlma grauamina illatō in causa habēt relevat̄ p̄
appellatōnē īterpostam a diffīlētia. Sed fm̄ ca/
nones a qualibet Interlocutori: t̄ qualibet grauamine
potest appellat̄: et ideo cīp̄tūc̄ a diffīlētia appellat̄
firmancē interlocutoriā a qua infra decēm dies
non fuit appellat̄. Jo. an.

Līcē. **S**unt duo dīcta. Scđm̄ ibi: Vbi s. o. Et
dētermīnat̄ h̄c altercatiō. Inno. t̄ Hosti. nō. q̄ eos. s.
p̄recludi: q̄ ad consultationem. t. s. q̄d̄ me. cau. c. vlti.

Annotatio titu. et capi. tertij libri

a Appellari. s. p. dies a die sine: vel ex quo sciuit. s. e. reccrationi. Jo. an. b Emēdari. Si enim pelusio facta in hīncipali nō parat iudicium quoniam non iura possint in appellatiōis causa pdici. s. de testi. fraēnitatis. et de si. instru. inē dleccos. C. de tēpo. ap. p. hanc. ita nō interlocutor. ria pūndictū parat quoniam ve/ rat. decendit p̄mulgaſt appella/ tera iura reperi posse ut bala/ emi quid p̄dictet super distinctiū appellasse.

c Non parat. Sie ut videre in dicitur vel in dicitur. expensarum sup eo in exceptione succubuit: vel, p̄p aliam causam simile. d Vel. Repete sup eo qd no. e Appellarū ab ipsa. Quid si late rati interlocutoria iudicis statim vult procedere in causa petiti para contra quam lara est interlocutoria non p̄dicti infra. p. dīta vel delibere ab ipsa interlocutoria appellare vult nec ne querit an sit audienda. Et videt q̄ sic: quia beneficiū iuriis tē. xviiij. dī. de hīlo. s. de regu. iur. Inductū cum suis p̄cor. ad hoc optime facit. ii. q. vi. anterior. ybi dī. cī q̄ dece dīces dānt ad appellatiō: vt liceat intra ipm

f spaciū plenissime delibera. an appellandum ei sit vel quietendū: sed iste litigādo p̄cedendū sūg hīncipali sūg plenissime delibera nō potest. Sol. dico q̄ non est audienda: et hī no. Hīll. in spe. tī. de ap. s. rector vide in si. et est eius ratio: q̄ quo ad iudicē nō transit in rem iudicatāz sūia. et ideo cum possit eam reuocare nō omittat. p̄filiū. et in hī dicit in p̄l uata sua exāmi natiōe oē reto res Bonone cō cordass: et vide euidentem rōtes si p̄lūm dices nō ē effētū lūtūm. In qualibet emi interlocutoria: termini aſſignatio ne: vel iudicis acta dīceret pars quiescātis p̄ dece dīs vē delibera. an vēlū appellare: qd̄ effētū abūdum.

f Interieccā. Intelligerā si. p̄p. dīce a dī ipsius in terlocutoria a distincktū fuerit appellatū. p̄p̄r ratios quas dīgi. s. in glo. hoc dīct in hīncipio. Jo. an.

g Reuocari. Iudec hī in quē ex appellatiōis virtute hīncipale negocīū trast. de hīlo q̄ hīncipale nō impedit inromittere se nō debet. (multū ergo est p̄ulgūlē im. Addit. pedire appellatiōes interponēdas ante sūia. Jo. au.)

Titulox Serti libri decretalum quo ad tertiu eius partiale librum: singulorū Capitulox eorundem iuxta debitum ordinem accōmo da et distincta Annotatio.

Alta et honestate clericorum.		Vidum	Clerico egrotante. T. V
Titulus	I	Quia sepe	Capitulū vñicū
Capitulū vñicū		Cum in illis. i.	Pastoralis
Clerici	I	Si tibi	Institutionibus. T. VI
Clericis cōingatis. T. II		Eum qui	Capitula
Capitulū vñicū		Si beneficia	Et si capitulum
Clerici	I	Non potest	Si is ad quem
Clericis non residentibus		Si apostoli	Concessione p̄bende et eē
in ecclēsia vel prebenda.		Si motu	ecclēsie nō vacātis. T. VII
Titulus	III	Si pluribus	Capitula
Capitulū vñicū		Cum in. iij.	Quia cunctis
Consuetudi.	I	Si tibi	Detestanda
Predēctis et dignitatibus		Lui de	Re captande
Titulus	III	Licet. iij.	Executor
Capitula	Ca	Et cui	Si capitulo
Suscepti	I	Si pauper	Si solo
Licet. i.	II	Si a sede	Auctoritate
Statutum	III	Cum singula	Quoniam
Quāuis	IV	Cum in. iij.	Si sede vacātē aliiquid in-
Cum de		Presenti	nōne cur. T. VIII
Super eo	VI	Si apostoli	Capitulū vñicū
Cum cui	VII	Si is cui	Si ad episcopum
Si p̄ clericis	VIII	Si episcopus	Nebus ecclēsie et son alien-
Si eum	IX	Quāuis	dis. Titulus. IX
Mandato	X	Si is cui	Capitula
Si clericus.	XI	Quodam	Vidum
Hī qui	XII	Mandatum	Hoc consultiss.
Si postib	XIII		Reg p̄mutatione. T. X